

S vd'akou

Úvodníky časopisov by sa mali dotýkať aktuálnych tém, ktoré priniesol život. Chcel by som sa tiež dotknúť takejto témy, alebo ešte viac, chcel by som sa dotknúť toho, čo je aktuálne vo mne.

Prežil som v tejto farnosti niekoľko týždňov. Stali sa pre mňa úplne novou skúsenosťou. Písal som už pred mesiacom, že byť samostatným farárom je pre mňa ešte len vec ktorej sa učím. A najviac v týchto týždňoch premýšľam nad tým, ako poďakovať a ako odmeniť ľudí. Nie je to vôbec ľahké, hoci by sa zdalo, že to nemôže byť problém.

Kdesi v Nemecku vraj robili prieskum, ako je to so stresom farárov. Zistili, že ich stres sa vyrovnáva manažérom stredne veľkých firiem, ktoré majú niekoľko stoviek zamestnancov. Práve preto som veľmi rád, že som tu našiel ľudí, ktorí sa zaujímajú, cítia vedomie spoluzodpovednosti, vedia a chcú poradiť a vedieť a chcú aj pomôcť, ktorí umenšujú počítačový stres. Práve im by som sa chcel nejakým spôsobom odmeniť.

Lenže veci sa rozbehli tak, že už nie som schopný ani plne evidovať, kto všetko pomáha, ponúka sa, kto všetko pracuje. Totiž máme rozbehnutých niekoľko diel súčasne. Zvončania vedia, ako sa ku krajšiemu zmenil ich kostol, mnohí viete, ako sme začali z jednou časťou fary, v tichosti sa pripravuje doriešenie ozvučenia v kostole v Suche... pri všetkých týchto veciach sa vždy ukázu nové potrebné maličkosti... pre mňa sú to zväčša veci, ktoré patria do iných oborov. A tak sa veľmi teším, že som tu našiel ľudí, ktorí majú na to, aby tieto veci napriek námahe išli...

A rovnako nezanedbateľne z radosťou pozorujem, že aj tí, ktorí nemôžu pomôcť priamo, majú na pamäti tých, ktorí pomáhajú. Na faru sa v týchto týždňoch donieslo množstvo vecí - a ja sa s potešením dívam, že myslíte na seba, na brigádnikov... Myslím, že to najlepšie a najkrajšie, čo som tu v prvých týždňoch prežil, je vedomie, že máme na to, aby sme boli dobrou farnosťou...

Iste, budeme musieť ešte sa aj snažiť, aby sme tento potenciál dobra rozvíjali, ale to je náplň celého života a aj úloha, pre ktorú som tu. Za tieto skúsenosti s ľuďmi som naozaj vd'ačný.

Peter Cibira, správca farnosti

RUŽENEC

Za starodávnych čias bolo obyčajou pliesť z krásnych a voňavých ruží veniec a darovať ho významným osobám, aby sa im preukázala zvláštna česť. Ba víťazom v bojoch a zápasoch položili vavrínový veniec na hlavu a tak kráčali v slávnostnom sprievode mestom. Tak isto patrí najčistejšej a najvznešenejšej Panne - Matke Márii po Bohu najväčšia česť, lebo ona priniesla na svet najväčšieho víťaza, víťaza nad hriechom, diablom a smrťou. Patrí sa teda, aby sme jej uplietli a darovali víťazný veniec.

Veniec, ktorý pletieme na česť Panny Márie, nie je z obyčajných prirodzených kvetov a ruží, ale je zložený z najkrajších a najľubeznejších ruží duchovných, t.j. z najutešenejších modlitieb, ktorými najlepšie ctíme Pannu Máriu. Tento veniec sa volá ružový veniec čiže ruženec.

Ruženec sa podobá Dávidovmu žaltáru, ktorý pozostáva zo 150 žalmov. Tak sa aj v ruženci opakuje 150 Zdravasov. Preto sa ruženec volá aj Mariánsky žaltárom.

Pátričky

V prvých časoch kresťanstva pustovníci a všetci tí, čo nevedeli čítať, sa namiesto 150 Dávidových žalmov modlievali toľko Otčenášov.

Počet pomodlených Otčenášov označovali klinčekmi, ktoré si po jednom pripínali na pás za každým Otčenášom, alebo označovali ich počet malými

Apoštolát modlitby na mesiac október:

- **Všeobecný:** Aby mladí manželia nachádzali oporu v príklade a pomoci svojich rodičov aj iných rodín.
- **Misijný:** Aby vedomie všeobecnej spoluzodpovednosti biskupov rozmnožovalo podnety pre misijnú spoluprácu medzi miestnymi cirkvami.
- **Úmysel KBS:** Aby sa v našich rodinách rozšírila spoločná modlitba svätého ruženca.

kamienkami. Spomínané klinčeky na páse a tiež i kamienky, ktoré postupom času uväzovali na šnúročku, dostali podľa latinského slova „Pater noster“ t.j. „Otče náš“, meno pátričky.

Spôsob označovania pomodlených Otčenášov namiesto žalmov od dávnych pustovníkov prešiel aj do mariánskeho ruženca. A tak sa tento náboženský predmet zamieňavo volá pátričkami alebo ružencom.

(pokračovanie na 2. strane)

FEJTÓN

**Mrk sem,
mrk tam.**

Bol som na školení. A ako to už na takom školení chodí, pracuje sa od svitu do mrku. Školenie sa dáky m omylom skončilo načas a mne neostávalo nič iné, len sa mrknúť po nejakej doprave domov.

Mrk sem, mrk tam a hľa autobus na obzore. Bolo že to radosti v predstave chvíľky príjemného oddychu pri ceste domov. Moja radosť netrvala dlho. Po urputnom zápase som sa prepracoval až na schodíky. A opäť ma zaplavila radosť nad dosiahnutým úspechom „domov sa predsa len pocesuje“.

Ako som už bol rozmrkaný, mrkol som do zadnej časti autobusu. Aká to pestrosť v jednom autobuse? Vpredu pokus o výrobu sardiniiek v konzerve a vzađu tanečný parket, dokonca i s voľnými miestami na oddych.

Začal som uvažovať, až som si temer závitý zavaril. Ale nie a nie prísť na dôvod, prečo sa niektorí ľudia spriečili v strede autobusu a tým vytvorili nepriepustnú hrádzu. Zrazu sa mi to v hlave rozžiarilo. Už to viem! To sú novodobí hrdinovia!

Nezdá sa vám to? Uvažujte! Ak by sa títo obetavci, posunuli, ostatní by sa normálne a pohodlne dostali domov a nič by si nevšimli a nevážili. Ale naši trpíťelia sa obetovali a s vypätím všetkých síl vytvorili veľmi účelný predeľ. Ti vzađu sú nadmieru spokojní so vzniknutým pohodlím. No a všetci ostatní sa svorne zjednotia, šomrú na dopravcu a sú celí šťastní, keď konečne vystúpia.

No povedzte, nie sú títo obetavci medzi nami súci na vyhlásenie prinajmenšom za „mučeníkov“?

Peter Spusta

25 rokov Rodiny Nepoškvrnenej**„Moje Nepoškvrnéné Srdce zvíťazí“**

9. septembra sa zišla Rodina Nepoškvrnenej do Martina, aby oslávila 25. výročie svojho trvania. Zišli sme sa z celého Slovenska, Čiech i Moravy, aby sme sa vzájomne pozdravili so svojou Matkou – Veliteľkou, ktorej sme sľúbili vernosť a odvahu všetky kríže obetovať za nášho svätého Otca, biskupov a kňazov, za mier vo svete.

- Rodina Nepoškvrnenej

Preplnený chrám i okolie počúvali s radosťou príhovor s. Bernadety, zakladateľky Rodiny Nepoškvrnenej. Zo 7. členiek v Martinskej nemocnici, ktoré sa rozhodli svoju bolesť obetovať za sv. Otca sa rozvinula polmilionová armáda, ktorá sa denne modlí ruženec. O 3 hod. poobede sa zhromažďujú pod krížom a svoje bolesti vkladajú do srdca ukrižovaného Krista. Prosia za všetkých, ktorí potrebujú Božie milosrdenstvo. Chorí spolu so zdravými ružencom denne dobíjajú svet. Je to „vojsko“, ktoré môže modlitbami premeniť svet na jednu veľkú svetovú rodinu, kde Mária je Matkou i Veliteľkou. Je to armáda chorých, nevládných, pripútaných na lôžko a vozíčok, odkázaných na pomoc iných, ale trpezlivých. Svoje utrpenie denne darujú za pomoc iným, zvlášť sv. Otcovi a kňazom.

Toto spoločenstvo spája vzájomná láska a pomoc jedného druhému.

- Čo na to biskupi

V besede sa naši biskupi prihovorili týmto trpiacim. Biskup Filo pripomenul hrdinské obetovanie fatimských detí za záchranu duší. P. Vrabel hovoril o práci vo väzniciach, o trápení, ktoré si väzni pripravili svojim životom sami. Pritomný väzeň rozprával o svojom obrátení, o mnohých väzňoch, ktorí sa modlia ruženec.

Biskup Baláž vo svojej homílii priblížil Máriu ako Matku celej svetovej rodiny. Kde je Matka, tam je i Syn a my chceme žiť život tak, ako to Boh káže, okolitému svetu oznámiť, že sme Božie deti. Nepatríme Kristovi, ak sme falošní, nemáme srdce na pravom mieste, zabudli sme na lásku k blížnym.

Buďme verní Márii, ona nám pomôže s ružencom všetko premeniť na dobro. „Moje Nepoškvrnéné Srdce zvíťazí“ – je v nás preniesť toto víťazstvo na celý svet, pripraviť víťazstvo Panny Márie v 3. tisícročí.

Rozchádzali sme sa s predsavzatím, že budeme dobrými a užitočnými členmi Rodiny Nepoškvrnenej.

Mária Hečková
za Rodinu Nepoškvrnenej

Ruženec (dokončenie z 1. strany)

Pretože celý veľký ruženec podľa 15 tajomstiev delíme na 3 samostatné malé ružence, každý s piatimi desiatkami, ku ktorým sa pripája jeden preddesiatok, sú aj pátričky zostavené len pre malý ruženec s 50 guľkami na označenie Zdravasov.

Za každou 10. guľkou sa vkladá väčšia guľka na označenie Otčenášov. Podobne sú zadelené guľky pre preddesiatok, ktorý pozostáva z 1 Otčenáša a 3 Zdravasov. Do ružencových desiatok sa vkladajú tajomstvá vtelenia, umučenia a oslávenia Ježiša Krista, ktorého najvýraznejším znakom (symbolom) je kríž, preto je aj na pátričky pripätý krížik.

Mojím povoláním je ...

**Hľadám svoje miesto,
svoje povolanie hľadám,
žiadne ma nenapíňa,
túžim po všetkých...**

Je mnoho ciest k Bohu, tak ako je mnoho príbytkov v dome nášho Otca (por. Jn 14,2). Ale je len jeden dom, jeden Boh a Otec všetkých, jeden Pán a jedna viera (por. Ef 4,5-6). Mnoho ciest k Bohu, to sú rôzne prejavy Kristovho života v každom z nás.

V priebehu dejín sa v Cirkvi utvorili rozličné spirituality (duchovnosti). Medzi najznámejšie spirituality patria: ignaciánska, františkánska, saleziánska, dominikánska, baziliánska, karmelitánska... Jednou z učiteľov duchovného života je sv. Terézia

z Lisieux. Je aktuálna jej spiritualita v dnešnej dobe? Odpoveď na túto otázku nám dal pápež Ján Pavol II., keď 24. augusta 1997 na XII. svetovom dni mládeže v Paríži povedal: „Posolstvo svätej Terézie, mladej a veľmi súčasnej svätice, je zvlášť vhodné pre vás mladých: ona vám v škole evanjelia otvára cestu ku kresťanskej zrelosti, volá vás ku bezhraničnej veľkodušnosti, pozýva vás k tomu, aby ste boli v srdci Cirkvi horlivými učeníkmi a svedkami Kristovej lásky.“

♦ Povolanie človeka

Boh stvoril človeka na svoj obraz a podobu. Človek má na túto lásku odpovedať láskou. Je povinný hľadať cesty, aby poznával Boha a tak ho mohol milovať. II.vatikánsky koncil nás učí: „Všetci veriaci v Krista akéhokoľvek stavu a postavenia sú povolani k plnosti kresťanského života a k dokonalosti lásky“ (LG 40). Všetci sme teda povolani k svätosti, k dokonalosti: „Vy teda buďte dokonalí, ako je dokonalý váš nebeský Otec.“ (Mt 5,48) Dokonalosť Božích detí spočíva v láske. „Ale nad všetko toto majte lásku, ktorá je zväzkom dokonalosti!“ (Kol 3,14)

„Povolanie je výzva, ktorou sa Boh obracia na toho človeka, ktorého si on vybral a ktorého určuje na nejaké osobitné dielo v svojom zámere spásy.“ Evanjeliá hovoria o zvláštnom povolaní, ktoré spočíva v úplnom nasledovaní Krista, v zrieknutí sa svojich náklonností, rodiny, bohatstva... Tak ako to Ježiš povedal mladíkovi: „Ak chceš ísť za mnou, choď, predaj všetko, čo máš, rozďaj chudobným... potom príď a nasleduj ma!“ (Mk 10,21) A na inom mieste vyzýva: „Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma.“ (Mt 16,24)

♦ Hľadať povolanie

V rukopisoch sv. Terézie sa uvádza: „Byť tvojou snúbenicou, ó Ježiš, byť karmelitkou, byť v spojení s tebou matkou duší, to by mi malo stačiť... Nie je tomu tak... Bezpochyby tieto tri výsady sú mojim povolaním. Karmelitka, Snúbenica a Matka, jednako cítim v sebe ešte iné povolania, cítim v sebe povolanie bojovníka, kňaza, apoštola, učiteľa Cirkvi, mučeníka. Napokon cítim potrebu, túžbu vykonať pre teba, Ježiš, všetky najhrdinskejšie skutky...“

Vo svojich nesmiernych túžbach prežívala aj svoju slabosť a bezmocnosť malého dieťaťa. Odpoveď na svoje túžby hľadala v listoch svätého Pavla. Úľavu našla vo vete: „Usilujte sa o vyššie dary milosti! A ešte vznešenejšiu cestu vám ukážem.“ (1 Kor 12,31) Apoštol Pavol tu vysvetľuje, ako všetky najdokonalejšie dary nie sú ničím bez Lásky... V láske je všetko. V hymne na lásku Terézia spoznala svoje povolanie. „Láska mi dala kľúč k môjmu povolaniu. Pochopila som, že Cirkev má telo, zložené z rozličných údov a tomuto telu nechýba ani ten najpotrebnejší, najvznešenejší úd, ktorým je srdce a že toto srdce horí

Sv. Terézia z Lisieux (celým menom Mária Františka Terézia Martinová) sa narodila 2.januára 1873 v Alancone v severozápadnom Francúzsku, v Normandii, ako posledná z deviatich detí Ľudovíta a Zélie Martinových.

Keď mala Terézia 4 roky zomrela jej matka. Výchovou a starostlivosťou dievčat sa zaoberal otec, ktorý sa s nimi presťahoval do Lisieux.

Ako 15-ročná 9.4. 1888 vstúpila do kláštora bosých karmelitánok v Lisieux, kde prijala rehoľné meno Terézia od Dieťaťa Ježiša a Svätej Tváre. Rehoľné sľuby zložila 8.9.1890.

Zomrela 30. septembra 1897 na tuberkulózu. Mala 24 rokov.

Pápež Pius XI. ju 29.4.1923 vyhlásil za blahoslavenú, 17.5.1925 za svätú a 14.12.1927 spolu so sv. Františkom Xaverským za hlavnú patrónku misionárov a všetkých misií na svete.

Pápež Pius XII. ju 3.5.1944 vyhlásil za druhú patrónku Francúzska. 19. októbra 1997 ju pápež Ján Pavol II. vyhlásil za učiteľku Cirkvi.

V liturgickom kalendári sa slávi 1. októbra.

Láskou. Pochopila som, že iba Láska udržuje údy Cirkvi v činnosti... že Láska obsahuje všetky povolania, že Láska je všetko, že objíma všetky časy a všetky miesta... jedným slovom, že je večná!.. Vtedy som zvolala: ... konečne som našla svoje povolanie, **mojím povolaním je láska!**

Áno, našla som svoje miesto v Cirkvi a toto miesto si mi dal ty, môj Bože... V Srdci Cirkvi, mojej Matky, budem Láskou... Takto budem všetkým... Takto sa uskutoční môj sen!"

Modlitba sv. Terézie:

Nekonečný Bože, nauč ma povolaniu lásky!

Preto si želim a prosím:

moje myšlienky nech sú láskou,

moje mlčanie nech je láskou,

moje modlitby nech sú láskou,

moje práce nech sú láskou,

moje utrpenie nech je láskou,

moje obete nech sú láskou,

moja pokora nech je láskou,

moje sebazaprenie nech je láskou,

môj odpočinok nech je láskou,

moja ľútosť nech je láskou,

celý môj život nech je láskou,

moje umieranie nech je láskou.

Ó, môj Bože, daj mi ústa lásky,

ó, môj Bože, daj mi oči lásky,

ó, môj Bože, daj mi ruky i nohy lásky,

premeň ma celú v lásku.

♦ „Malá cesta“

V toku svojho života Terézia postupne spoznávala Boží zámer s ňou. Objavovala svoju „malú cestu“, lebo cítila, že nemá dost síl kráčať cestou „veľkých“. A v tomto hľadani žit' v čo najužšom spojení s Bohom-Láskou, odkryla cestu dieťaťa, ktoré vie, že je milované a preto všetko koná v úplnej dôvere a oddanosti. Prvý náčrt „malej cesty“ sa môže spoznať v Teréziinom vyznaní: „Som príliš malá na to, aby som robila veľké veci“ a hneď dodáva „mojím šialenstvom je nádej, že tvoja Láska ma prijme ako obeť“.

„Vždy som túžila byť veľkou sväticou, ale keď som sa porovnávala so svätými, vždy som zistovala, že medzi nimi a mnou je taký rozdiel, ako medzi vrchom, čo sa stráca v oblakoch a bezvýznamným zrnkom piesku, po ktorom šliapu nohy chodcov. No

nestrácala som odvalu, ale som si povedala: Dobrotivý Boh nemôže vnuknúť priania, ktoré by nechcel vypočuť, preto môžem, i napriek mojej úbohosti, túžiť po svätosti. Nie je mi možné stať sa veľkou, musím byť taká, aká som, nedokonalá. Predsa hľadám prostriedok, ako ísť do neba priamou cestou, veľmi krátkou, celkom krátkou cestou, celkom novou. Som príliš malá, aby som mohla vystupovať po strmom schodišti k dokonalosti. Výt'ah, ktorý ma musí vyniesť až do neba, je tvoje náručie, milý Ježišu. Nemusím narásť, naopak, zostanem malou. Pánu Bohu sa iste páči milovať moju nepatnosť, moju úbohosť. Je to moja nádej a dôvera, ktorú mám v jeho milosrdenstvo.“

♦ Sypať kvety

Srdce malého dieťaťa si nežiada ani bohatstvo, ani slávu (ani nebeskú). Ono si žiada Lásku... Ale ako prejaví svoju lásku, keď láska sa dokazuje skutkami? Nuž malé dieťa bude sypať kvety, svojou vôňou bude zahaľovať kráľovský trón, bude spievať strieborným hláskom pieseň Lásky... „Nemám iný prostriedok, ako by som ti dokázala svoju lásku, len sypať kvety, čiže nedám si ujsť nijakú malú obeť, nijaký pohľad, nijaké slovo, budem využívať každú maličkosť a robiť ju z lásky... Chceme sa tešiť z lásky a aj z lásky trpieť, a takto budem sypať kvety pred tvoj trón. Z každého kvetu, ktorý nájdem, odtrhnem lupienky pre teba. A keď budem svoje kvety sypať, budem spievať, budem spievať, i keby som mala svoje kvety trhať medzi trňami, a môj spev bude o to melodickejší, o čo budú trne dlhšie a pichľavejšie.“

♦ Svedectvá

U pápeža Jána Pavla I. čítame: „Drahá Terezka, mal som 17 rokov, keď som čítal tvoju autobiografiu. Pôsobila na mňa ako úder hromu. Ty si jej dala titul Dejiny jarného bieleho kvetu, ale mne sa to zdalo, ako dejiny oceľovej tyče pre silu vôle, odvahu a rozhodnutie, ktoré obsahovali. Od chvíle, ako si si zvolila cestu úplného oddania sa Bohu, nič ťa nezastavilo: ani choroba ani vonkajšie prekážky ani mračná a vnútorné temnoty.“

Americký spisovateľ Tomáš Merton o nej napísal: „V nadprirodzenom poriadku, veľkú milosť, ktorú som dostal v tomto mesiaci októbri bola, že som odhalil Teréziu z Lisieux ako veľkú svätú a nie nejakú zbožnú malú nemú bábku pre staré sentimentálne ženy. To nie je len svätá, ale veľká svätá, jedna z tých najväčších a neobyčajných! Verejne sa ospravedlňujem, že som ju spoznal tak neskoro, že som tak dlho o nej nevedel.“

Poetka Marie-Noel sa o nej vyjadrila: „Táto malá Terezka, ktorá nikdy nikomu nekázala privádzať k Bohu zástupy ľudí... Francúzsko asi dvesto alebo tristo rokov dostávalo poučovanie iba od prísnych učiteľov, ktorí kázali, vyhrážali sa a trestali tak dobre, že sa Francúzsko obrátilo chrbtom voči Bohu ako bytosti veľmi nepríjemnej. Teraz sa začalo učiť v škole Buissonnetskej. Aby ho tam Boh dostal, poslal jedno dievčatko s plným náručím kvetov...“

♦ Aktuálnosť v dnešnej dobe

Učenie sv. Terézie, svätice, ktorá žila v minulom storočí je príkladom aj dnes pre tých, ktorým je blízka dôvera vyrastajúca z lásky k Bohu a k blížnemu. Napriek svojmu mladému veku má stále aktuálne poslanstvo života a nádeje aj pre vekom starších, ale najmä trpiacich. Je patrónkou všetkých mladých a ochrankyňou telesne a duševne postihnutých, bezdomovcov, drogovovo závislých, postihnutých chorobou AIDS i zúfalcov, ktorí chceli skončiť so životom.

„Jej duchovná náuka, žiariaca jednoduchosťou, zasahuje veriacich každého stavu a kultúry,“ povedal sv. otec Ján Pavol II. a inokedy: „Ďakujem za sv. Teréziu z Lisieux. Ďakujem za tú krásu, hlbokú, prostú a čistú, ktorá sa v nej ukázala Cirkvi i svetu. I teraz v Lisieux má zvláštny dar: priťahuje krásou svojej duše. I keď vieme, že táto krása bola namáhavá a vzrastala v utrpení, tým skôr neprestane svojim čarom prinášať radosť očiam našej duše.“

spracované s použitím vlastnej diplomovej práce s. Terezka, OSU rád sv. Uršule

Ten výlet bola bomba...

Je už noc a mne ešte stále doznievajú v ušiach radostné výkriky detí i dospelých, zvuky piesní a gitár. Telo, hoci znavené, ešte stále cíti to radostné chvenie hier a tanec spriaznených srdiečok, ktoré sa celé rozohoreli a bubnovali na slávu toho, ktorý to všetko v nás i okolo nás stvoril.

Kto to celé spískal?

Vymyslela a zorganizovala to Alenka – šéfka detského spevokolu. A tiež náš bývalý zbormajster Marián, ktorého nám pod rúskom svatby Malačania ukradli do Popudinských Močidlían. Tak sme sa teda vybrali do tejto malebnej obce na výlet – skontrolovať, či sa nám o neho dobre starajú.

Pátranie po unesenom MUDr. Mariánovi.

Do pátrania boli nasadené všetky dievčatá zo spevokolu. Tie sa vyznajú vo všetkom. Dopravod im robili tri rodiny zo Suchej a samozrejme nad touto masou ľudu božieho bdel, a o duchovno, radosť a božiu silu sa staral náš milovaný dôstojný pán. (predbehnem udalosti a prezradím, že najskôr vyšantil a zničil on deti a potom deti jeho. Bol ako ich skutočný otec a zároveň brat a priateľ). Keď dobre rátam, na výlet sa svetom letom rozbehli štyri až do prasknutia plné autá. Len detí bolo 23.

Na mieste činu!

Po necelých hodine cesty nás v Močidlíanoch vítal malý, ale krásny a vôňou presiaknutý kostolík, vedľa neho ešte krajšia kaplnka najskvostnejšej ženy pod slnkom a Marián so svojim spevokolom. Najskôr sme na nich zazerali nedôverčivo, či nám neuchmatnú ešte aj Alenku, no po chvíli, keď sa kostol rozozvučal piesňami a svätou omšou iba pre nás, všetky obavy spadli. Spadli dokonca aj z pána kaplána, ktorý sa nám ako návšteve venoval telom dušou. Telom hlavne pri hrách, pri ktorých obaja kňazi (naš i domáci) s deťmi takmer vypustili dušu. No sladká odmena iste zmyla z rozžiarených tvári podozrenie, že ich chcela Alenka zdemolovať, aby mala do večera pokoj.

Napravil to táborák...

Posilnenie už bolo naozaj treba. Naši zdatní chlapi (traja Petrovia, dvaja Mariánovia, Stano, Jarko, no i malý Frederik a Matko), rozložili oheň a opekali pre nás chutný energetický prísun. Ženy krmili a napájali deti. Špekačky a čaj sa vôňou niesli spolu s vôňou ohňa k nebu. Nič to, že prvá várka špekačiek sa odmietla doopekať a zletela do ohňa. Spolu s koláčkami, ktoré domáca pani - doktorka Katka s láskou pre nás upiekla, vykrúcali nos všetkým susedom. Hneď sčerveneli deťom i dospelým okrem zimou vyštípaných nosov i líčka. Potom sa už mohol rozozvučať spev a výskot detí. Jedni rozvlnili svoju dušu pri gitarách, iní trápili loptu, kolotoče a preliezky. Zopár detí si proste pustilo magneták a spravili si disco. Isté je, že hladina decibelov, radosti, smiechu a šťastia stúpala mnohonásobne nad úroveň bežnej, obyčajnej soboty. Nech táto radosť stúpa k nebu ako poďakovanie, že sme tu, že obývame túto krásnu planétu a môžeme jeden druhého obohacovať svojou prítomnosťou.

Nech to v nás nikdy nedoznie!

Deň sa pomalým krokom chýlil ku koncu. Zmohla nás únava. Kde inde sme sa mohli zastaviť, na chvíľu zmlknúť v ďakovaní, ako v prekrásnej kaplnke našej Matky. Tu, pod šírím nebom sme sa ešte modlitbou tónov a srdc rozlúčili. Bola to púť – k sebe, k druhým, k radosti. Púť k Pánovi ktorý je ...Radosť, Múdrosť, Láska, Šťastie, Krása...ktorý sám je Piesňou v našich srdciach.

Pane, ďakujeme ti za tento výlet plný radosti!

Ďakujeme ti za všetkých, ktorí ho pre nás zorganizovali!

Ďakujeme ti za nášho kňaza, ktorý nás s toľkou láskou na ňom sprevádzal a ukázal nám, že Ty si Radosť! Amen.

Ak rád spievaš, nechaj sa aj ty strhnúť radosťou a príď medzi nás. Každý piatok máme rande. Stačí prísť na svätú omšu! Je otvorené pre každého dokorán!!!

Zn. S tebou to bude ešte lepšie!!

Váš Mravček Zvedavček

MLADÝM GAZDINKÁM

„Slanie žradlo“

1 kg diétnej salámy
1 l uhorky sterilizované
6 veľkých cibúľ
všetko nadrobno pokrájať.

Nálev:
2 veľké lyžice oleja
2 veľké lyžice horčice
2 veľké lyžice octu
6 kociek cukru
1 malá lyžička soli
1 malá lyžička chilli korenia
210 g rajčinového pretlaku
všetko spolu uvariť

Vychladnutým nálevom zalejeme pokrájané suroviny a pridáme 40 dg majolky

Dobrá chuť!

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na október

Sv. omše v týždni

Suchá – pondelok - piatok 18.00; sobota 7.00

Košolná - streda 17.00; Zvončín - štvrtok 17.00

V októbri pred sv. omšou spoločná modlitba svätého ruženca

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

1. októbra – 26. nedeľa v Cezročnom období

Zvončín 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

8. októbra – 27. nedeľa v Cezročnom období

Košolná 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

15. októbra – 28. nedeľa v Cezročnom období

Zvončín 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 9.00 Košolná 10.30

22. októbra – 29. nedeľa v Cezročnom období

Košolná 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

29. októbra – 30. nedeľa v Cezročnom období

Zvončín 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

Zmena letného času na zimný stredoeurópsky čas

September v našej farnosti

Sviatosť manželstva uzavreli:

2.9. Patrik Vizina a Iveta Oborilová, Suchá

16.9. František Dudáš a Zuzana Karadyová, Suchá

Zosnuli:

Mária Danišová, 8.9., v 65. roku života, Zvončín

Alojz Tomašovič, 13.9., v 77. roku života, Košolná

Alžbeta Miklošovičová, 20.9., v 80. roku života, Zvončín

Pokrstení:

17.9. Filip Oboril, Suchá

24.9. Daniela Bohušová, Suchá

OKTÓBER 2000

Cezročné obdobie

Ne 1	26. nedeľa v Cezročnom období
Po 2	Anjeli strážcovia
Ut 3	Hubert
St 4	František Assiský
Št 5	Placidus, mučeník
Pi 6	Bruno, kňaz
So 7	Ružencová Panna Mária
Ne 8	27. nedeľa v Cezročnom období
Po 9	Dionýz, biskup a spoločníci mučeníci
Ut 10	František Borgiáš
St 11	Valentína
Št 12	Maximilián
Pi 13	Koloman
So 14	Kalist I., pápež, mučeník
Ne 15	28. nedeľa v Cezročnom období
Po 16	Hedviga, rehoľníčka
Ut 17	Ignác Antiochijský, biskup, mučeník
St 18	Lukáš, evanjelista
Št 19	Ján Brébeuf a Izák Jogues, kňazi, a spoloč. muč.
Pi 20	Vendelín
So 21	Hilarion
Ne 22	29. nedeľa v Cezročnom období
Po 23	Ján Kapistrán, kňaz
Ut 24	Anton Mária Claret, biskup
St 25	Chryzant a Dária, mučeníci
Št 26	Evarist, pápež, mučeník
Pi 27	Sabína
So 28	Šimon a Júda, apoštoli
Ne 29	30. nedeľa v Cezročnom období
Po 30	Zenóbius, mučeník
Ut 31	Wolfgang, biskup

Jubilejný rok 2000

Výber z kalendárov:

Rímskeho

Celoslovenského

Arcidiecezy Bratislavsko-trnavskej

- 1.10. Sviatok pokrovu (ochrany Matky Božej)
Sv. omše na pútných mariánskych miestach
- 3.10. Deň židovsko-kresťanského dialógu
- 7.10. Spomienka Panny Márie Ružencovej
- 8.10. Poďakovanie za úrodu. Jubileum
poľnohospodárov
- 11.10. Slávnostné „Veni Sancte“ pre univerzitných
študentov a profesorov
- 15.10. Jubileum rodín, obnova manželských sľubov
- 16.10. 22. výročie zvolenia pápeža Jána Pavla II. (1978)
- 22.10. Misijná nedeľa
- 29.10. Jubileum športovcov

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY

Vychádza každú poslednú nedeľu predch. mesiaca.

Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá nad Parnou č. 431, PSČ 919 01, tel: 0805/558 01 44.

Zodpovedný redaktor: Mgr. Peter Cibira, farár

S povolením Arcibiskupského úradu v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98.

Cena: dobrovoľný príspevok